Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0242

Nowe ramy prawne dotyczące produktów, dostosowane do zrównoważonej transformacji cyfrowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2025 r. w sprawie nowych ram prawnych dotyczących produktów, dostosowanych do zrównoważonej transformacji cyfrowej (2024/2119(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2023 r. w sprawie trzydziestolecia jednolitego rynku – radość z osiągnięć i spojrzenie w przyszłość[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2025 r. w sprawie starych wyzwań i nowych praktyk handlowych na rynku wewnętrznym[2],

– uwzględniając program prac Komisji na 2025 r. (COM(2025)0045),

– uwzględniając ocenę nowych ram prawnych dokonaną przez Komisję (SWD(2022)0365),

– uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 765/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93[3],

– uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylającą decyzję

---

1 Dz.U. C 214 z 16.6.2023, s. 8.
2 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0107.
3 Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj.

Rady 93/465/EWG[4],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011[5],

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2025 r. zatytułowany „Kompleksowy unijny zestaw narzędzi na rzecz bezpiecznego i zrównoważonego handlu elektronicznego” (COM(2025)0037),

– uwzględniając wniosek z dnia 17 maja 2023 r. dotyczący rozporządzenia ustanawiającego unijny kodeks celny i Urząd Unii Europejskiej ds. Celnych oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 952/2013 (COM(2023)0258),

– uwzględniając komunikat Komisji z 29 stycznia 2025 r. pt. „Kompas konkurencyjności dla UE” (COM(2025)0030),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE[6] (rozporządzenie w sprawie normalizacji),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2853 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie odpowiedzialności za produkty wadliwe i uchylenia dyrektywy Rady 85/374/EWG[7] (dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za produkty),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniającą rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE i uchylającą dyrektywę 1999/44/WE[8],

---

4 Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/768(1)/oj.

5 Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj.

6 Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj.

7 Dz.U. L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj.

8 Dz.U. L 136 z 22.5.2019, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj.

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. pt. „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1799 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad promujących naprawę towarów oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2017/2394 oraz dyrektyw (UE) 2019/771 i (UE) 2020/1828[9],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004[10] (rozporządzenie w sprawie ochrony konsumentów),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE[11],

– uwzględniając zawiadomienie Komisji z dnia 29 czerwca 2022 r. pt. „Niebieski przewodnik – wdrażanie unijnych przepisów dotyczących produktów 2022”[12],

– uwzględniając dokument roboczy służb Komisji pt. „Streszczenie oceny adekwatności unijnego prawa ochrony konsumentów w zakresie sprawiedliwości cyfrowej” (SWD(2024)0231),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych)[13],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych)[14],

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. pt. „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na

---

9 Dz.U. L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj.

10 Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj.

11 Dz.U. L 409 z 4.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/1828/oj.

12 Dz.U. C 247 z 29.6.2022, s. 1.

13 Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

14 Dz.U. L 265 z 12.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj.

rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE[15] (rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)[16],

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A10-0189/2025),

A. mając na uwadze, że nowe ramy prawne poprawiły spójność i wydajność prawodawstwa dotyczącego produktów na jednolitym rynku dzięki zharmonizowanym definicjom i obowiązkom podmiotów gospodarczych, ocenom zgodności, nadzorowi rynku i akredytacji jednostek notyfikowanych, a także dobrowolnemu stosowaniu norm zharmonizowanych w celu wykazania zgodności z prawodawstwem UE dotyczącym produktów;

B. mając na uwadze, że nowe ramy prawne okazały się skutecznym narzędziem wspierającym europejską konkurencyjność, a ich wprowadzenie stanowiło istotną zmianę od „starego” do „nowego podejścia”; mając na uwadze, że koncentrują się one na zasadniczych wymaganiach i umożliwiają stworzenie elastycznego otoczenia regulacyjnego sprzyjającego innowacjom i zrównoważonemu rozwojowi poprzez silne partnerstwo publiczno-prywatne w ramach europejskiego systemu normalizacji, aby zapewnić, że na rynek trafiają wyłącznie produkty zgodne z wymogami;

C. mając na uwadze, że ocena nowych ram prawnych z 2022 r. stanowi cenną okazję do uwzględnienia jej ustaleń w procesie zmiany, zapewniając możliwość dostosowania ram regulacyjnych UE do postępu technologicznego, cyfryzacji, zrównoważonego rozwoju i zmieniających się potrzeb rynku; mając na uwadze, że proces przeglądu nowych ram prawnych stanowi cenną okazję do oceny ich skuteczności, wydajności i przydatności, ze szczególnym uwzględnieniem priorytetów Parlamentu, w tym włączenia społecznego, odpowiedzialności za środowisko, bezpieczeństwa

---

15 Dz.U. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj.

16 Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/19/oj.

produktów i zgodności z przepisami, konkurencyjności, zmniejszenia zbędnych obciążeń administracyjnych oraz wzmocnienia jednolitego rynku;

D. mając na uwadze, że nowe ramy prawne ustanawiają ujednolicony zbiór przepisów w celu dopilnowania, aby produkty wprowadzane do obrotu w UE spełniały spójne normy bezpieczeństwa i jakości, przyczyniając się do wysokiego poziomu ochrony konsumentów, uznawanego we wszystkich państwach członkowskich;

E. mając na uwadze, że nowe ramy prawne, jako element europejskiego systemu normalizacji, odgrywają również ważną rolę w konkurencyjności europejskiego przemysłu poprzez promowanie innowacji, zachęcanie ekspertów technicznych do dobrowolnego wkładu oraz wprowadzanie bezpiecznych i najnowocześniejszych technologii na jednolity rynek UE;

F. mając na uwadze, że modernizacja prawodawstwa dotyczącego produktów, w szczególności poprzez cyfryzację, może uprościć procedury zgodności i zmniejszyć zbędne obciążenia administracyjne dla podmiotów gospodarczych, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), przy jednoczesnym zachowaniu wysokich standardów bezpieczeństwa i zgodności regulacyjnej;

G. mając na uwadze, że zmiany nowych ram prawnych muszą stale ewoluować, aby przeciwdziałać pojawiającym się zagrożeniom, takim jak rosnąca obecność nowych technologii w produktach; mając na uwadze, że należy również uwzględnić rosnące obawy związane z obecnością substancji niebezpiecznych w produktach; mając na uwadze, że zmiana nowych ram prawnych będzie kluczowym narzędziem wzmocnienia ram nadzoru rynku, tak aby sprostać wyzwaniom związanym z handlem elektronicznym i zmieniającym się charakterem produktów skomunikowanych cyfrowo, a także dostosowaniu się do nowych wymogów gospodarki o obiegu zamkniętym;

H. mając na uwadze, że ocena rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku (MSR), choć nie jest jeszcze częścią przeglądu nowych ram prawnych, stanowi element szerszych starań w zakresie egzekwowania prawa, mających na celu zapewnienie, aby produkty na rynku UE spełniały wysokie normy bezpieczeństwa i nie stanowiły zagrożenia dla konsumentów i środowiska;

I. mając na uwadze, że cyfrowy paszport produktu powinien służyć jako główny instrument promowania przejrzystości, identyfikowalności i świadomego podejmowania decyzji zarówno przez konsumentów, jak i organy;

J. mając na uwadze, że horyzontalne, międzysektorowe wdrożenie cyfrowego paszportu produktu – obejmujące produkty nowe, używane, odnowione i regenerowane – zmniejszyłoby fragmentację

sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju i zapewniłoby spójność na całym rynku wewnętrznym;

K. mając na uwadze, że handel elektroniczny odgrywa istotną rolę w kształtowaniu doświadczeń konsumentów, ponieważ sprzyja większej wygodzie, poszerza dostęp do szerokiej gamy towarów i usług oraz umożliwia konsumentom korzystanie z bardziej przystępnych cenowo opcji zakupu; mając na uwadze, że jednocześnie wiąże się on z poważnymi wyzwaniami w zakresie ochrony konsumentów, w tym narażeniem na produkty niebezpieczne lub niezgodne z wymogami, różnicami w dostępności, jasności i porównywalności informacji oraz praktykami handlowymi ukierunkowanymi na wykorzystywanie błędów behawioralnych konsumentów i ich podatności na zagrożenia;

L. mając na uwadze, że w latach 2022–2023 wartość unijnego rynku handlu wtórnego wyniosła 94 mld EUR, co stanowi 12,3 % całkowitego handlu elektronicznego, i przewiduje się, że do 2025 r. wzrośnie ona do 120 mld EUR, co będzie stanowić 14 % handlu elektronicznego; podkreśla, że szybki wzrost tego rynku jest napędzany przez wiele czynników, w tym rosnącą świadomość konsumentów w zakresie zrównoważonego rozwoju i troski o środowisko, zwiększony popyt na przystępne cenowo alternatywy oraz rosnące zainteresowanie unikatowymi przedmiotami, ponieważ handel wtórny ułatwia dostęp do towarów typu vintage i wyłączonych z produkcji;

M. mając na uwadze, że wzrost sprzedaży produktów w internecie stanowi poważne wyzwanie, ponieważ trudności w identyfikacji odpowiedzialnych stron, takich jak sprzedawcy spoza UE lub pośrednicy, powodują problemy z egzekwowaniem przepisów; mając na uwadze, że nadal istnieją luki w śledzeniu sprzedawców internetowych, którzy nie przestrzegają przepisów UE, i w podejmowaniu działań przeciwko nim, co umożliwia sprzedaż produktów niezgodnych z wymogami bez odpowiedniego nadzoru;

N. mając na uwadze, że platformy handlu elektronicznego podlegają różnym obowiązkom wynikającym z aktu o usługach cyfrowych (DSA) i rozporządzenia w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów[17] (GPSR) oraz mogą w określonych okolicznościach ponosić odpowiedzialność na mocy dyrektywy w sprawie odpowiedzialności za produkty (PLD); mając na uwadze w tym kontekście, że platformy

---

17 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylające dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz.U. L 135 z 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

internetowe ponoszą odpowiedzialność, jeżeli nie wywiązują się ze swoich szczegółowych obowiązków jako pośrednicy; mając na uwadze, że handel elektroniczny, w szczególności na bardzo dużych platformach internetowych i platformach spoza UE, nadal stanowi poważne wyzwanie dla konkurencyjności UE i budzi obawy dotyczące praw konsumentów oraz zdrowia i bezpieczeństwa, zwłaszcza że niektóre kategorie produktów budzą pilne obawy co do ich wpływu na wrażliwe grupy konsumentów;

O. mając na uwadze, że chociaż celem nowych ram prawnych jest zharmonizowane egzekwowanie przepisów, wdrażanie i nadzór nad jednostkami oceniającymi zgodność różnią się w poszczególnych państwach członkowskich UE; mając na uwadze, że niektóre państwa mogą z większą starannością przeprowadzać kontrole i egzekwować zgodność, podczas gdy inne mogą borykać się z opóźnieniami lub nie mieć ustalonych priorytetów; mając na uwadze, że to niespójne egzekwowanie przepisów może prowadzić do różnic w poziomach bezpieczeństwa produktów i zakłócać rynek wewnętrzny;

P. mając na uwadze, że nowe ramy prawne muszą zapewniać harmonizację, solidność i adekwatność procedur oceny zgodności w odniesieniu do rosnącej złożoności produktów cyfrowych i wzajemnie skomunikowanych, w tym w zakresie ryzyka w cyberprzestrzeni i zmieniających się cech technologicznych, a jednocześnie muszą zapewniać priorytetowe traktowanie bezpieczeństwa i praw konsumentów;

Q. mając na uwadze, że ramy te powinny obejmować jasne wytyczne w celu zapewnienia spójnego stosowania we wszystkich państwach członkowskich, utrzymania wysokich norm bezpieczeństwa produktów oraz promowania sprawiedliwości i przejrzystości na rynku wewnętrznym;

R. mając na uwadze, że należy wzmocnić rolę jednostek notyfikowanych w procesie oceny zgodności przez zwiększenie przejrzystości, niezależności i kompetencji w ramach systemu akredytacji, ułatwienie uznawania produktów we wszystkich państwach członkowskich UE oraz dopilnowanie, aby mogły one skutecznie reagować na wyzwania związane z cyfryzacją i gospodarką o obiegu zamkniętym, a jednocześnie chronić interesy tak przedsiębiorstw – zwłaszcza MŚP – jak konsumentów;

S. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich wprowadziło już obniżki podatku VAT na produkty ponownie wykorzystane, odnowione, naprawione i używane, w tym produkty sprzedawane przez organizacje charytatywne i platformy gospodarki społecznej, w celu promowania zasad gospodarki o obiegu zamkniętym i pobudzenia lokalnej gospodarki;

Role i obowiązki podmiotów gospodarczych

1. podkreśla zapotrzebowanie na dostosowany do przyszłych wyzwań model, który zakłada utrzymanie fundamentalnych zasad nowych ram prawnych, a jednocześnie uwzględnia pojawiające się priorytety polityczne i wnioski z oceny z 2022 r., w szczególności zrównoważony rozwój, cyfryzację i wzmocniony nadzór rynku; podkreśla, że rewizja ta powinna przynieść korzyści konsumentom i przedsiębiorstwom;

2. podkreśla zapotrzebowanie na nowe ramy prawne, które będą zgodne z ogólnymi celami zwiększenia pewności prawa i przejrzystości zarówno dla konsumentów, jak i przedsiębiorstw, a także na wzmocnienie konkurencyjności UE i egzekwowanie przepisów dzięki usprawnionym procedurom zgodności bez obniżania standardów bezpieczeństwa lub jakości; podkreśla, że należy dążyć do uproszczenia w celu zmniejszenia zbędnych obciążeń administracyjnych bez naruszania uzgodnionych celów politycznych lub osłabiania ochrony konsumentów;

3. wzywa do wprowadzenia zmian w celu zapewnienia spójności przepisów UE dotyczących produktów, w tym z rozporządzeniem GPSR, dyrektywą PLD, rozporządzeniem w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów (ESPR), aktem w sprawie sztucznej inteligencji[18] oraz aktem o usługach cyfrowych, a także w celu zapewnienia swobodnego przepływu bezpiecznych i zgodnych z przepisami produktów na rynku wewnętrznym; wzywa Komisję do przeglądu i, w stosownych przypadkach, aktualizacji ról i obowiązków podmiotów gospodarczych oraz związanych z nimi zobowiązań wynikających z decyzji nr 768/2008/WE, aby zwiększyć pewność prawa, wzmocnić ochronę konsumentów i zapewnić podmiotom gospodarczym z UE możliwość działania na równych zasadach na rynku wewnętrznym oraz w stosunku do przedsiębiorstw spoza UE;

4. podkreśla, że osoba odpowiedzialna w UE, działająca w imieniu podmiotów gospodarczych spoza UE w zakresie zgodności produktów, często nie ma możliwości zapewnienia konsumentom odszkodowania lub rekompensaty, szczególnie gdy działa w charakterze upoważnionego przedstawiciela; dostrzega ponadto brak zharmonizowanych wymogów gwarantujących, że podmioty te będą mogły wypełniać swoje obowiązki; wzywa Komisję, aby przyspieszyła dogłębną ocenę skuteczności przepisów dotyczących „osoby odpowiedzialnej za produkty wprowadzane do obrotu w

---

18 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji) (Dz.U. L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

Unii”, a także wykorzystała wyniki sprawozdania okresowego dotyczącego art. 4 rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku; apeluje do Komisji, aby rozważyła wprowadzenie obowiązkowego wymogu wskazywania przez przedsiębiorców spoza UE osoby odpowiedzialnej w UE, ponoszącej zwiększoną odpowiedzialność prawną i finansową, w celu zapewnienia, aby konsumenci nie pozostali bez możliwości dochodzenia swoich praw, przy jednoczesnym zagwarantowaniu równych warunków działania między przedsiębiorstwami unijnymi a przedsiębiorstwami spoza UE; ponadto wzywa Komisję do ustanowienia wymogów operacyjnych dla osób odpowiedzialnych, które mogą obejmować aspekty związane z ich wypłacalnością ekonomiczną lub zdolnością do skutecznego wykonywania ich odnośnych zadań;

5. podkreśla, że nowe ramy prawne muszą ewoluować, aby wspierać integrację wymogów gospodarki o obiegu zamkniętym i cyfryzacji, jak podkreślono w ocenie adekwatności i ocenie nowych ram prawnych; zauważa, że obejmuje to zapewnienie, aby oceny zgodności skutecznie odpowiadały na wyzwania związane z szybko rozwijającymi się technologiami, takimi jak aktualizacje oprogramowania i sprzętu, łączność produktów i sztuczna inteligencja, które mogą zmienić istotne cechy produktów po ich wprowadzeniu do obrotu, a jednocześnie aby wspierały konkurencyjność i uproszczone procedury zgodności;

6. wzywa Komisję do zapewnienia właściwego stosowania nowych ram prawnych, które musi być zgodne z obowiązującym prawodawstwem Unii, w tym z przepisami zwiększającymi ochronę konsumentów w odniesieniu do wykorzystania sztucznej inteligencji i zautomatyzowanego podejmowania decyzji; przypomina w tym kontekście o istniejących przepisach ogólnego rozporządzenia o ochronie danych[19] i aktu o sztucznej inteligencji, zgodnie z którymi konsumenci muszą być wyraźnie informowani o podejmowaniu decyzji z wykorzystaniem sztucznej inteligencji lub zautomatyzowanego przetwarzania, w szczególności gdy dotyczy to danych osobowych, oraz że konsumenci powinni mieć możliwość ubiegania się o interwencję człowieka w takich przypadkach;

7. podkreśla znaczenie skutecznego i spójnego wdrażania MSR jako podstawy nowych ram prawnych; podkreśla zasadniczą rolę krajowych organów nadzoru rynku w zapewnianiu bezpieczeństwa i zgodności produktów wprowadzanych do obrotu w UE, w tym produktów sprzedawanych przez internet; wzywa do wzmocnienia

---

19 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

ich zdolności operacyjnych i koordynacji, zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym, w szczególności poprzez lepsze planowanie oparte na analizie ryzyka i wspólne działania, oraz wzywa Komisję do oceny potrzeby utworzenia unijnego organu nadzoru rynku; podkreśla potrzebę zapewnienia organom nadzoru rynku odpowiednich zasobów, lepszej współpracy, usprawnionej wymiany informacji oraz wykorzystania narzędzi cyfrowych; zachęca Komisję i państwa członkowskie do dalszego wspierania mechanizmów współpracy, takich jak Unijna Sieć ds. Zgodności Produktów, oraz do zapewnienia spójnych praktyk egzekwowania przepisów w różnych sektorach i ponad granicami, aby zagwarantować sprawne funkcjonowanie systemu nadzoru rynku, który ma kluczowe znaczenie dla ochrony konsumentów, uczciwej konkurencji i zaufania do jednolitego rynku;

8. zauważa, że ocena MSR nie jest jeszcze częścią rewizji nowych ram prawnych, ale powinna zostać zakończona do grudnia 2026 r. wraz z wnioskiem dotyczącym rewizji; podkreśla, że MSR odgrywa kluczową rolę w zwiększaniu skuteczności nadzoru rynku w całej UE; sugeruje utrzymanie wykorzystania ocen ryzyka przewidzianych w MSR w celu identyfikacji produktów wysokiego ryzyka i monitorowania historii zgodności podmiotów gospodarczych, w szczególności tych mających siedzibę w państwach trzecich; zwraca się do Komisji o ocenę wykonalności opartego na analizie ryzyka systemu powiadamiania o zagrożeniach dla podmiotów, które w przeszłości wykazywały słabe wyniki w zakresie zgodności, który mógłby umożliwić wzmocnienie monitorowania nadzoru rynku; sugeruje wprowadzenie bardziej proaktywnego i opartego na technologiach cyfrowych mechanizmu nadzoru, powierzonego organom krajowym wyznaczonym przez państwa członkowskie, w celu zapewnienia skuteczniejszego i spójniejszego nadzoru; podkreśla w tym kontekście znaczenie aktualizacji MSR w celu usprawnienia i standaryzacji działań organów nadzoru rynku i wymiany informacji w UE; zaleca opracowanie kluczowych wskaźników efektywności, aby systematycznie i obiektywnie oceniać zgodność;

Cyfrowy paszport produktu

9. podkreśla korzyści płynące z horyzontalnego i interoperacyjnego cyfrowego paszportu produktu jako narzędzia, które może zapewnić dostęp do ujednoliconych informacji dotyczących charakterystyki produktu, zgodności produktu, łańcuchów dostaw, efektywności energetycznej, szczegółowych mierników wyników związanych ze zrównoważonym rozwojem oraz podstawowych danych na temat składu produktu, jego trwałości, możliwości naprawy, możliwości ponownego wykorzystania, recyklingu, kosztów konserwacji oraz ceny i dostępności części zapasowych; zwraca uwagę, że konkretne informacje, które mają zostać uwzględnione w cyfrowym paszporcie produktu, muszą uwzględniać kategorię produktu o różnych

prawach dostępu w zależności od zaangażowanych podmiotów; uważa, że cyfrowy paszport produktu powinien stać się punktem odniesienia dla konsumentów, organów i przedsiębiorstw w całym łańcuchu wartości;

10. uważa, że cyfrowy paszport produktu powinien zastąpić istniejące deklaracje zgodności w celu uproszczenia wymogów dotyczących zgodności; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście przyszłe rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa zabawek, które pozwoli podmiotom gospodarczym korzystanie w pełni z cyfrowego paszportu produktu zamiast sporządzania deklaracji zgodności;

11. podkreśla wartość cyfrowego paszportu produktu polegającą na umożliwianiu konsumentom dokonywania świadomych wyborów, a tym samym na budowaniu zaufania konsumentów i ułatwianiu przepływu produktów w obiegu zamkniętym; zwraca uwagę na jego potencjał w zakresie wspierania zrównoważonej konsumpcji, zgodnie z unijnymi celami dotyczącymi klimatu i ochrony środowiska, oraz przyczyniania się do angażowania konsumentów w zrównoważoną gospodarkę na jednolitym rynku;

12. podkreśla, że horyzontalny cyfrowy paszport produktu w istotny sposób poprawiałby działanie organów nadzoru rynku i organów celnych, ponieważ umożliwiałby skuteczne kontrole przesiewowe informacji na temat podstawowej zgodności produktów na potrzeby kontroli zgodności; podkreśla, że organy nadzoru rynku powinny zadbać o to, by podmioty gospodarcze zawsze dostarczały wymagane dane i aby były one stale dostępne dla konsumentów, organów publicznych, podmiotów zajmujących się odnawianiem i naprawą, zgodnie z terminami, prawami dostępu i innymi odnośnymi przepisami określonymi w odpowiednim prawodawstwie; podkreśla, że Komisja powinna zapewnić dostosowaną pomoc, jasne wytyczne, uproszczone procedury i narzędzia budowania potencjału dla odpowiednich podmiotów gospodarczych, zwłaszcza MŚP, aby ułatwić wdrażanie cyfrowego paszportu produktu;

13. wzywa Komisję do opracowania ambitnej strategii zapewniającej interoperacyjność między cyfrowym paszportem produktu a istniejącymi bazami danych, w tym Safety Gate UE, systemem informacyjnym i komunikacyjnym do celów nadzoru rynku, Certex oraz przyszłym centrum danych celnych UE, a także z mechanizmami opracowanymi na mocy rozporządzenia w sprawie ochrony konsumentów; uważa, że dane zawarte w cyfrowym paszporcie produktu powinny nadawać się do odczytu maszynowego i być łatwe do przekazywania między tymi systemami, aby zapewnić, że produkty uznane za niebezpieczne lub niezgodne z wymogami przez jeden organ nadzoru rynku lub organ celny będą automatycznie sygnalizowane wszystkim;

14. apeluje do Komisji, by zbadała wykonalność stopniowego włączania

cyfrowego paszportu produktu do nowych ram prawnych jako wymogu horyzontalnego dla wszystkich odnośnych produktów udostępnianych na rynku UE; zauważa jednak, że cyfrowy paszport produktu jest nadal w początkowej fazie rozwoju i wymaga stopniowego podejścia, aby zapewnić podmiotom gospodarczym możliwość dostosowania się do obowiązujących wymogów, z myślą o pełnym wdrożeniu;

15. uznaje, że różne przedsiębiorstwa aktywnie opracowują rozwiązania w zakresie cyfrowego paszportu produktu dostosowane do towarów używanych oraz że narzędzia technologiczne służące do monitorowania cyklu życia takich produktów są już dostępne; wzywa Komisję do oceny takich inicjatyw i rozważenia, czy stopniowe wprowadzanie cyfrowego paszportu produktu w odniesieniu do produktów używanych, po pełnym wdrożeniu go w odniesieniu do produktów nowych, mogłoby przyczynić się do promowania modeli biznesowych opartych na obiegu zamkniętym, budowania zaufania konsumentów, wspierania celów środowiskowych, przy jednoczesnym zachowaniu norm bezpieczeństwa, umożliwiając zarówno organom nadzoru rynku, jak i konsumentom ocenę legalności, jakości i wydajności produktów używanych; podkreśla jednak szczególne implikacje związane z produktami używanymi, w przypadku których zdolność sprzedawcy, często będącego konsumentem, do prawidłowej aktualizacji cyfrowego paszportu produktu może być ograniczona; zauważa w związku z tym, że dla podmiotów takich jak podmioty zajmujące się odnawianiem, regeneracją i importem towarów używanych uzyskanie oryginalnych informacji może okazać się trudne; wzywa Komisję do uwzględnienia cyfrowego paszportu produktu i związanych z nim wymogów w kontekście produktów o zamkniętym cyklu życia oraz do oceny, w jaki sposób mogą one najlepiej promować gospodarkę o obiegu zamkniętym;

16. uważa, że cyfrowy paszport produktu powinien być wdrażany w taki sposób, by wspierać podmioty gospodarcze dzięki uproszczeniu ich obowiązków w zakresie zgodności, umożliwieniu przekazywania większej ilości obowiązkowych informacji w formie cyfrowej, ograniczeniu wymogów przekazywania informacji w formie papierowej oraz oferowaniu jednego narzędzia w odniesieniu do wszystkich wymogów dotyczących zgodności produktów i wymogów informacyjnych; podkreśla jednak, że informacje mające kluczowe znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa konsumentów powinny być dostarczane również w formie papierowej użytkownikom, którzy mogą nie posiadać niezbędnych umiejętności cyfrowych lub środków technicznych umożliwiających dostęp do takich informacji;

17. uznaje, że oznakowanie CE okazało się korzystne, ponieważ umożliwia producentom wykazanie zgodności produktu, którą mogą następnie ocenić organy nadzoru rynku; uznaje potrzebę zwiększenia świadomości na temat oznakowania CE oraz ryzyka

związanego z wprowadzaniem konsumentów w błąd przez nieprawdziwe oznaczenia dotyczące bezpieczeństwa lub jakości; zwraca uwagę, że aby uniknąć nieporozumień i usprawnić przepływ informacji za pośrednictwem cyfrowego paszportu produktu, Komisja powinna ocenić wykonalność stosowania oznakowania CE w sposób odpowiedni dla różnych kategorii produktów oraz rozważyć, czy oznakowanie CE powinno być umieszczone w formie fizycznej na produkcie, czy raczej wyrażone wyłącznie za pośrednictwem cyfrowego paszportu produktu;

18. wzywa Komisję, aby rozważyła uproszczenie odpowiednich informacji dotyczących oznakowania CE za pośrednictwem cyfrowego paszportu produktu w celu zwiększenia przejrzystości i zapewnienia kompleksowych informacji o produktach; uważa, że Komisja powinna zintensyfikować wysiłki na rzecz zapewnienia, aby nośniki danych cyfrowego paszportu produktu (takie jak kody QR, kody kreskowe lub RFID) zawierały odpowiednie i proporcjonalne techniczne środki bezpieczeństwa mające na celu znaczne ograniczenie ryzyka fałszerstw charakterystycznego dla każdej kategorii produktów, w celu zapewnienia autentyczności i integralności danych, zapobiegania nieuprawnionemu powielaniu oraz wzmocnienia mechanizmów nadzoru rynku, co przyczyniłoby się do większej zrównoważoności i lepszej ochrony konsumentów;

19. wzywa Komisję, by oceniła możliwość zastosowania zharmonizowanych metodologii w ramach cyfrowego paszportu produktu do pomiarów środowiskowych, trwałości i wydajności, w celu wsparcia ewentualnego ustanowienia ogólnounijnych wskaźników zrównoważonego rozwoju dostosowanych do charakterystyki każdego produktu, uwzględniających odpowiednie parametry, takie jak identyfikowalność, możliwość recyklingu i wydajność pod względem obiegu zamkniętego; podkreśla, że wskaźnik ten powinien być bezpośrednio i łatwo dostępny za pośrednictwem cyfrowego paszportu produktu poprzez nośnik danych, taki jak kod QR, umieszczony na produkcie, umożliwiający konsumentom dostęp do jasnych, uporządkowanych, znormalizowanych i weryfikowalnych informacji o produkcie, tak aby zwiększyć zaufanie i świadomość konsumentów; uważa, że skorzystałyby na tym również przedsiębiorstwa unijne, ponieważ stosowanie zharmonizowanych metodologii ułatwiłoby im opracowywanie własnych wskaźników zrównoważonego rozwoju i zmniejszyłoby koszty związane z zapewnieniem zgodności z przepisami, a większa przejrzystość umożliwiłaby im konkurowanie pod względem jakości i zrównoważonego charakteru, a nie ceny lub wielkości produkcji;

20. podkreśla potencjał zintegrowania cyfrowego paszportu produktu z zasadami hierarchii postępowania z odpadami w sposób, który mógłby być wspierany odpowiednimi wskaźnikami, aby nadać priorytet ponownemu użyciu przed recyklingiem; podkreśla

potrzebę zadbania o to, by producenci przechowywali kluczowe informacje o produktach przez dłuższy czas;

Zrównoważone modele biznesowe i struktura konsumpcji

21. popiera dostosowanie nowych ram prawnych do szerszych inicjatyw UE promujących zrównoważony rozwój, możliwość naprawy i projektowanie produktów o przedłużonej żywotności, takich jak ekoprojektowanie, prawo do naprawy, wzmocnienie pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej, rozporządzenie w sprawie normalizacji i dyrektywa ramowa w sprawie odpadów[20], co zachęci konsumentów do odejścia od niezrównoważonych struktur konsumpcji, przy jednoczesnym zapewnieniu, że zmiana nowych ram prawnych będzie sprzyjać cyfryzacji i uproszczeniu procedur oraz zwiększy konkurencyjność unijnych przedsiębiorstw;

22. wzywa Komisję, by oceniła możliwość włączenia systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta do nowych ram prawnych w celu przyjęcia zharmonizowanych ram, które mogłyby obejmować takie środki, jak zachęty finansowe i bony na naprawę; uważa, że Komisja powinna ocenić, czy jasne definicje i podział obowiązków w ramach nowych ram prawnych mogą zapobiegać nakładaniu się kompetencji i zapewnić, że przepisy dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta wzmacniają, a nie powielają przepisy sektorowe i dotyczące odpadów, sprzyjają konkurencyjności poprzez usprawnienie wymogów dotyczących zgodności, w szczególności w odniesieniu do towarów produkowanych lokalnie, które mają mniejszy wpływ na środowisko, zwiększają przejrzystość i zapewniają uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym;

23. zdecydowanie uważa, że trwałość ma kluczowe znaczenie dla propagowania wysokiej jakości, trwałych produktów, a zgodnie z ESPR nowe ramy prawne powinny dążyć do zapewnienia, aby producenci udostępniali części zamienne i usługi konserwacji przez dłuższy okres w zależności od kategorii produktów, zapewniając funkcjonalność produktów i ograniczając przedwczesne pozbywanie się ich;

24. ponadto wzywa Komisję do ustanowienia w ramach nowych ram prawnych zharmonizowanych przepisów dotyczących recyklingu i właściwego unieszkodliwiania produktów po zakończeniu ich cyklu życia, z uwzględnieniem wymogów określonych w ESPR i dyrektywie ramowej w sprawie odpadów; sugeruje, że mogłoby to

---

20 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

obejmować przepisy dotyczące systemów zwrotu i specjalnych środków wsparcia, aby promować odnawianie i ponowne wykorzystanie urządzeń cyfrowych i innych produktów oraz zrównoważone zarządzanie nimi;

25. jest zaniepokojony wpływem, jaki na środowisko, społeczeństwo i gospodarkę wywiera szybka i ultraszybka moda, oraz jej rzeczywistymi i potencjalnymi skutkami dla ochrony konsumentów; podkreśla, że takie praktyki stanowią poważne wyzwanie dla zgodności z unijnym prawodawstwem dotyczącym produktów i mogą również budzić wątpliwości dotyczące uczciwej konkurencji; zauważa z niepokojem, że wiele produktów wprowadzanych do obrotu nie spełnia unijnych wymagań dotyczących chemikaliów i bezpieczeństwa, a podmioty gospodarcze często ponoszą ograniczoną odpowiedzialność; wzywa Komisję do oceny wykonalności opracowania jasnych i zharmonizowanych definicji „szybkiej mody” i „ultraszybkiej mody” w celu uwzględnienia szczególnych zagrożeń związanych z tymi modelami biznesowymi, zapewnienia równych warunków działania wszystkim uczestnikom rynku oraz zapobiegania fragmentacji regulacyjnej na rynku wewnętrznym; ponownie wzywa Komisję do oceny przepisów, które zapewniłyby dostępność w pełni skutecznych narzędzi pozwalających sprostać wyzwaniom związanym z rozprzestrzenianiem się „ultraszybkich” produktów niskiej jakości, w tym bardziej rygorystycznych procedur oceny zgodności i ulepszonych narzędzi egzekwowania prawa, aby zapewnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego gwarantującego najwyższy poziom ochrony konsumentów, a jednocześnie umożliwiającego rozwój innowacyjnych produktów i pomysłów oraz zmniejszenie zbędnych obciążeń administracyjnych dla odpowiedzialnych przedsiębiorstw i produktów zgodnych z przepisami;

Sprzedawcy produktów używanych, podmioty zajmujące się odnawianiem, podmioty zajmujące się naprawą i podmioty powiązane w modelu biznesowym gospodarki o obiegu zamkniętym

26. podkreśla w szczególności potrzebę ustanowienia zharmonizowanych definicji „podmiotów zajmujących się regeneracją”, „podmiotów zajmujących się odnawianiem”, „podmiotów zajmujących się naprawą” oraz, w stosownych przypadkach, innych nowych podmiotów społecznych, gospodarczych i podmiotów gospodarki o obiegu zamkniętym; zauważa, że z uwagi na brak wspólnych definicji podmioty takie mogą zostać błędnie zaklasyfikowane jako producenci lub importerzy, przez co mogą być uznawane za niestosujące się do obowiązków mających zastosowanie do tych kategorii podmiotów, co potencjalnie narażałoby je na sankcje; uważa, że takie definicje powinny być proporcjonalne oraz że zapewnią one większą pewność prawa i przejrzystość w odniesieniu do praw i obowiązków tych podmiotów gospodarczych; uważa za konieczne zharmonizowanie

tych definicji z definicjami odpowiednich działań zawartymi w ESPR, o ile takowe istnieją, w celu zapewnienia jednolitego stosowania wymogów w zakresie zrównoważoności;

27. podkreśla, że przy ustalaniu wspólnych definicji należy uwzględniać szczególne obowiązki, które podmioty gospodarcze, w tym zajmujące się odnawianiem i naprawą oraz inne nowe podmioty gospodarcze, są w stanie – w racjonalnych granicach – wypełniać, biorąc pod uwagę charakter i ograniczenia ich modeli biznesowych; uważa, że większa jasność prawna mogłaby pomóc w rozwoju rynku produktów używanych i przyczynić się do powstania bardziej zrównoważonego i odpornego modelu konsumpcji, przynosząc szczególne korzyści MŚP i lokalnej działalności gospodarczej; podkreśla w tym kontekście, jak ważne są przepisy ustanowione w ramach prawa do naprawy, które mają na celu ułatwienie naprawy produktów i zwiększenie jej atrakcyjności dla konsumentów;

28. uznaje, jak ważne jest zwiększenie zaufania konsumentów do produktów używanych, i apeluje o ustanowienie ogólnounijnego mechanizmu certyfikacji dla podmiotów zajmujących się odnawianiem i naprawą; uważa, że taki mechanizm powinien opierać się na wspólnych metodach, które należy opracować z uwzględnieniem specyfiki lokalnej, aby ułatwić rozwój zrównoważonych i konkurencyjnych modeli biznesowych, które jednocześnie sprzyjają tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy w UE;

29. zauważa, że nowe ramy prawne nie zapewniają niezależnym podmiotom zajmującym się odnawianiem dostępu do dokumentacji lub deklaracji zgodności; podkreśla, że ten brak dostępu utrudnia zgodne z prawem i bezpieczne odnawianie produktów, w szczególności w przypadku produktów złożonych, takich jak elektronika i maszyny, gdy taki dostęp jest konieczny do zapewnienia zgodności; uważa, że cyfrowy paszport produktu mógłby wyeliminować tę lukę, umożliwiając podmiotom zajmującym się legalną naprawą i renowacją dostęp do odpowiednich informacji dotyczących zgodności i bezpieczeństwa, niezbędnych do zgodnego z prawem przywrócenia produktów do stanu zgodnego z przepisami; uważa, że dostęp ten powinien być ograniczony do tego, co jest niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa i umożliwienia tym podmiotom prawidłowego wykonywania zadań, przy uwzględnieniu ochrony szczególnie chronionych informacji handlowych;

30. podkreśla konieczność opracowania jasnej i jednolitej definicji „istotnej modyfikacji”, którą można wykorzystać jako podstawę przepisów dotyczących poszczególnych produktów, pozwalając na odróżnienie jej od rutynowej naprawy lub czynności konserwacyjnych; uważa, że znormalizowana procedura oceny w celu określenia istotnego charakteru modyfikacji zwiększyłaby

pewność prawa i wspierałaby podmioty gospodarcze zajmujące się sprzedażą produktów używanych; uważa, że istnieje pilna potrzeba opracowania wytycznych podlegających regularnemu przeglądowi w zakresie zwykłych procesów odnawiania i naprawy, w szczególności urządzeń elektronicznych, takich jak wymiana ekranów, baterii lub kamer, w tym wskazanie kompatybilnych komponentów, w celu ustanowienia domniemania zgodności z obowiązującymi przepisami, co sprzyjałoby rozwojowi modeli biznesowych o obiegu zamkniętym oraz wspierało działania właściwych organów i podmiotów gospodarczych;

31. podkreśla znaczący potencjał gospodarczy handlu wtórnego – obejmującego podmioty zajmujące się odnawianiem, naprawą i inne nowe podmioty – jako realnej alternatywy dla niezrównoważonych modeli konsumpcji; zachęca Komisję i organy ochrony konsumentów do prowadzenia kampanii uświadamiających na temat korzyści płynących z alternatywnych rozwiązań polegających na ponownym użyciu i handlu wtórnym;

Normalizacja i ocena zgodności

32. uważa, że normy zharmonizowane stanowią kluczowy element jednolitego rynku we wspieraniu celów interesu publicznego określonych w prawie UE; podkreśla, że Komisja jest odpowiedzialna za wydawanie zleceń normalizacji w celu ochrony interesów konsumentów, zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska i bezpieczeństwa danych, a także wspierania włączenia społecznego, konkurencyjności, innowacji, zmniejszenia zbędnych obciążeń administracyjnych i uproszczenia procedur zgodności; zauważa w związku z tym, że rolą europejskich organizacji normalizacyjnych jest reagowanie na takie wnioski w celu uwzględniania ogólnego interesu publicznego zapisanego w aktach prawnych UE oraz realizacji strategicznych priorytetów Unii, w tym przejścia na gospodarkę neutralną dla klimatu, większej zasobooszczędności i rozwoju modeli gospodarczych o obiegu zamkniętym;

33. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w strategii jednolitego rynku uznano, iż przedsiębiorstwa nadal borykają się z wyzwaniami wynikającymi z braku lub opóźnień w udostępnianiu aktualnych i skutecznych zharmonizowanych norm, co prowadzi do wzrostu kosztów, niepewności prawa, zmniejszenia konkurencyjności, osłabienia nadzoru rynku i wolniejszego wdrażania nowych technologii; zauważa, że dotyczy to również szybko rozwijających się sektorów, takich jak sztuczna inteligencja; wyraża zaniepokojenie, że wobec braku odpowiednich obowiązujących norm w chwili rozpoczęcia stosowania nowego prawodawstwa producenci i innowatorzy mogą ponosić niekorzystne konsekwencje, podobnie jak konsumenci, ponieważ producenci mogą samodzielnie certyfikować swoje produkty przy nieprawidłowej klasyfikacji ryzyka, podważając

w ten sposób cele prawa unijnego i narażając na szwank ochronę użytkowników;

34. podkreśla, że opóźniona publikacja norm zharmonizowanych w Dzienniku Urzędowym pozostaje istotnym problemem dla różnych uczestników rynku i konsumentów oraz ogranicza zdolność organów nadzoru rynku do egzekwowania przestrzegania przepisów; wzywa Komisję do ustanowienia maksymalnych terminów w odniesieniu do zleceń normalizacji oraz o usprawnienie procesu normalizacji;

35. podkreśla znaczenie normalizacji dla promowania swobodnego przepływu towarów i zmniejszania barier na rynku wewnętrznym, a także dla zwiększania konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw poprzez ułatwianie przestrzegania prawa Unii; podkreśla w tym kontekście korzyści płynące z długotrwałego partnerstwa publiczno-prywatnego między instytucjami europejskimi a europejskimi organizacjami normalizacyjnymi, które odegrało kluczową rolę w opracowywaniu produktów bezpieczniejszych i lepiej dostosowanych do celów transformacji cyfrowej oraz transformacji ekologicznej, przy jednoczesnym zapewnieniu, że normy są oparte na zasadach rynkowych, a zatem opracowywane w odpowiedzi na potrzeby rynku i innowacje, bez narażania bezpieczeństwa konsumentów;

36. podkreśla znaczenie normalizacji dla międzynarodowej konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw; wzywa Komisję, by zintensyfikowała starania na rzecz koordynacji wspólnego europejskiego podejścia do stanowisk na międzynarodowych forach normalizacyjnych w odniesieniu do wszystkich produktów podlegających normom międzynarodowym; uważa, że wspólne europejskie podejście może mieć kluczowe znaczenie dla poprawy europejskiej koordynacji i zaangażowania na szczeblu międzynarodowym w zakresie normalizacji z partnerami globalnymi o podobnych poglądach; podkreśla, że należy ułatwiać przyjmowanie norm międzynarodowych, jeżeli są one zgodne z celami polityki UE i jej interesami strategicznymi, aby otworzyć dodatkowe rynki dla produktów europejskich, uniknąć niepotrzebnego powielania, promować spójność w globalnym otoczeniu regulacyjnym i ułatwić handel międzynarodowy;

37. podkreśla, że zmiana nowych ram prawnych powinna przyczynić się do zwiększenia przejrzystości, rozliczalności i skuteczności procesu normalizacji, zarówno na etapie opracowywania, jak i wdrażania, w tym w zakresie przydzielania unijnych funduszy na europejskie organizacje normalizacyjne; przypomina, że zapewnienie znacznego, długoterminowego i stabilnego wsparcia finansowego organizacjom społeczeństwa obywatelskiego i MŚP ma zasadnicze znaczenie dla ułatwienia im rzeczywistego udziału w procesie normalizacji; uważa, że rewizja nowych ram prawnych powinna

odbywać się równolegle z rewizją rozporządzenia w sprawie normalizacji;

38. podkreśla, jak ważne jest utrzymanie zasady, zgodnie z którą procedury oceny zgodności służą weryfikacji zgodności produktów z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w prawodawstwie harmonizacyjnym UE na mocy nowych ram prawnych; uważa, że procedury te okazały się skuteczne w zapewnianiu bezpieczeństwa, działania i niezawodności produktów, przyczyniając się jednocześnie do harmonizacji przepisów dotyczących rynku wewnętrznego; podkreśla jednak potrzebę oceny przeglądu funkcjonowania i jasności istniejących modułów oceny zgodności w świetle utrzymującej się niepewności prawa, niespójnego stosowania w różnych sektorach oraz pojawiających się zagrożeń wynikających z rozwoju technologicznego, takich jak produkty skomunikowane; uważa, że taki przegląd powinien odbywać się zgodnie z zasadą, że wymagana procedura oceny zgodności powinna być zależna od poziomu ryzyka związanego z produktem; wzywa Komisję do dalszych działań ukierunkowanych na rozwiązanie tych problemów, w tym przez lepszy nadzór rynku, zaktualizowane normy i uproszczone procesy dla podmiotów gospodarczych, w szczególności MŚP, co zapewni system dostosowany do przyszłych wyzwań;

39. podkreśla, że jednostki notyfikowane muszą działać w sposób kompetentny, bezstronny i niezależny; wyraża zaniepokojenie znacznymi różnicami między państwami członkowskimi w zakresie oceny ich kompetencji, co prowadzi do utrzymującej się niepewności prawa i rozbieżnych praktyk; ubolewa, że w niektórych przypadkach jednostki notyfikowane wydają certyfikaty zgodności bez odpowiedniej weryfikacji pełnej zgodności ze wszystkimi odpowiednimi klauzulami mających zastosowanie norm zharmonizowanych, co może poważnie osłabiać wiarygodność systemu normalizacji i znacznie utrudniać skuteczną pracę organów nadzoru rynku; sugeruje, aby Komisja zbadała możliwość wprowadzenia obowiązkowej akredytacji jednostek notyfikowanych, aby zapewnić ich kompetencję, bezstronność i niezależność we wszystkich państwach członkowskich; uważa za kluczowe zajęcie się kwestią rozbieżności praktyk, wzmocnienie pewności prawa oraz zwiększenie zaufania do systemu oceny zgodności;

°

° °

40. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.